

מערכת הבחירות לכנסת השביעית התקרבה לרגעיה האחרונים. לכאורה — הכל נאמר, אך פתאום הסתבר כי הדברים היחשובים באמת לא נאמרו, דהקא עלידי הימפלגות החשובות באמת.

המפלגות הגדולות, שבחודאי ישלטו בימדינה למשך ארבע השנים הבאות, לא התווכחו ביניהן. כי הנושא הגדול ביותר הימציף את דעתו של האזרח מיסבס וגמור ביניהן: בענייני השלום, אין מיסבס הבדל בין גישת גח"ל לבין גישת הנהגת המערך. שתי המפלגות גם רוצות להמשיך את הישיבה היחיד בממשלה הבאה. על מה, אם כן, גותר לריב ולהתחכך? על מה ירגש הבחור? על מנדט יותר למפלגה זאת, במקום לאחרתה התאומה?

מורר היה לראות, כי החיכוך הגדול על השלום הושאר רק לרשימות הקטנות. והנה קרה הדבר המפתיע: גודלן של הרשימות המתוכחות על השלום לא קבע את גודלו של החיכוך. למרות שלא נכלל ברשימת הוויכוחים של המפלגות הגדולות, היה בכל זאת הייכוז על השלום ועל עתיד השטחים הינושא מספר 1 ומערכת הבחירות הזאת. נותרה השאלה: האם יהיה גם הנושא מספר 1 ברגע ההכרעה של הבחור ליד הקלפי?

בחירות

הדוקטור מחפש צרות

גורל הארץ הזאת כבר הוכרע? זה"ל לא יטוש את הגדה המערבית לעולם. אתם, הערבים, תועברו לארצות ערב. אין מנוס מזה, כי זה רצונו של האלוהים. כרוים בניסח זה הופצו סוף השבוע בעבר ברמאללה ובשאר ערי הגדה המערבית. הפיצה אותם רשימת כן של הדי"ר אלדד שייב — המצטיין, לפחות, בגילויי לב. הוא השתגע? הרי זה ממש הסתה למרד, הודעת איש המימשל הצבאי בשכם. הכרוז, המודפס בערבית, המשיך ופירט: בקרוב יחולו גם החוק וגם המטבע הישראלי על הגדה. אל תאמינו לנאמר לאם כאלו הערבים יחזרו לשלוט בגדה. אם תעברו למדינות ערב, אנחנו, בניאברהם, ניישב את הארץ הזאת ונפתח כל ביקעה שוממת בה. אל תסכמו על אירגוני החבלנים — כי הם לא יביאו עליכם אל שואה, גדולה מאלו של 1948 ו-1967. אל תאמינו בתוכנית החלוקה החדשה שמדי"ר רים עליה — היא בלתי אפשרית. חלוקה כזו תביא רק מלחמות חדשות. אם יקום מוודש גבול בין רמאללה לירושלים, תיהי רט רמאללה, אם יקום מחוץ גבול בין נתניה לשכם, תיהרס שכם. שתי ברירות בפניכם: מי שיסכים לחיות בשלום תזות שלטון ישראל — יבורך. ומי ישרצה ליי"בור למדינות ערב — יילך לשם בשלום. נחרך גורלה של הארץ הזו, ואין אפשרות

לשוב אל אשליות העבר. גפרור לחבת אבן שריפה. ברגע הראשון, עורר הכרוז תמיהה: לשם מה היה על רשימת כן להפיץ כרוזי תעמולה בין ערביי השטחים? הלא ברור שאפילו שייב עצמו לא האמין כי ייצא ערבי יחיד שיצביע בשבילו. מה עוד, שמרבית הכרוזים חולקו בערי הגדה ובמזרח ירושלים, שם אין לערבים זכות הצבעה כלל. אולם במבט שני, הסתבר שהיתה שיטה בשיעורן הזה. לא היה כל ספק שכרוז

מיועך הראשות עיר סבדור רשלנות, וזוטר והירות וסתם מזל רע

זדוני כזה יגרס בקרב ערביי הגדה להוד מרמרות, יאוש וחשדות מוגברים — ובי קרב חמומי המוח שבקירובם גם להתלקח חות הרוחות. התלקחות זו עשויה להתבטא אהלומות ובשיתוף עם מחבלים. אם אכן זה מה שיקרה — יהיה שייב האחרון להצטער על כך: באווירת שקט וי שלום, אין לרשימות כל סיכוי לזכות ביקולות הבוחרים הישראליים. בינתיים, השיג הכרוז לפחות מטרה אחת — דאגה והתמרמרות בקרב כל ערבי פלסטיני שקרא אותו. הניב במרירות אתר מנכבדי רמאללה: "הכרוז הזה גרוע יותר מאלף פיזאניס".

חלי-אביב

מן הפח אל הפחת

זה שנים שהעיר הגדולה ביותר בארץ הולכת ומתפרקת לגורמים, לאט אך בהתי מדה. ניהולו הכושל של רבינוביץ, שהיה ראשהעיר בפועל גם כאשר נמיר היה לבי אורה בשלטון, גרם לנהירתם ההמונית של צעירים מתוכה, הפך אותה לעיר זקנה, אפורה, בעלת עורקית-חבורה סתימים, טי ילת שאין צורך להרבות עליה את הי דיבור, מנגנון עירוני מתמוטט, מוכה שוחר

מודעת השבוע

אני נגד

די"ר אלדד

והרשימה למען

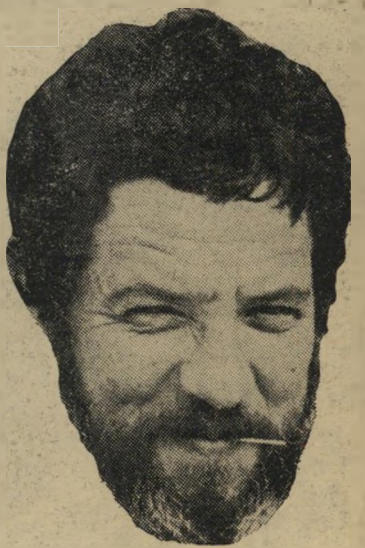
ארץ ישראל

אנחנו כאן כי שם היו אני שים כמוהו ותנועות כשלו אשר נגלו בשטח מחייה, כיבושים, גזע נבחר ומיסטיקה של דם ואש — דעות אשר את תוצאותיהן עדיין לא שכחנו.

דין כן אמוני, תל-אביב.

לכן אני מציע לא להגיד "כן" ול- הצביע עבור כל מפלגה שהיא — "למען שלמותה הנפשית של ארץ ישראל".

מודעה זו מתפרסמת כתרומה אישית להבראת ארץ ישראל. אין לי מנגנון, אין לי עיתונות. אם אתם מסכים עם נוסח מודעה זו, שלח תרומתך לכתובתי הפרטית. גם אני אמצא דרך לבזבזה.

וחסרי יכולת להשתלט על תפקידו. שלא להזכיר את שערוריית רדינג ד. נוכח האתגר הזה, העלתה גח"ל הצעה משלה לפתרון תחלואי העיר — רשימה בראשותו של מנחם סבדור.

מיהו סבדור זה, האמור להפוך את חלי-אביב לעיר שניתן לחיות בה? מהם כישורי וי וסיכוייו להצליח — או לפחות לא להיכשל בצורה דראסטית כראשי העיר שי לפניו?

רשלנות. עובדה אחת, שלא נודעה עד עתה ברבים: סבדור הואשם, נשפט והורשע בדין על הריגת אדם בעת נהיגה.

המיקרה אירע לפני שש שנים, בהיות מנהל הרכבת בחיפה. בגורדין ציין הי שופט: "הגורם העיקרי לפגיעה בקורבנו היתה נהיגה במהירות מופרזת". סבדור נהג בשטח עירוני מאוכלס, בחשיכה, ב-מהירות של 78 קמ"ש — במקום ה-50 המותרים.

סבדור יצא מהעניין בעונש קל יחסית: שישה חודשים מאסר-על-תנאי לחקופה של שנתיים, שלילת רשיון לשלוש שנים, וקנס של אלף ל"י.

תאונה — גם בין רכבות. השילוב ההרסני של רשלנות, חוסר-זהירות, וסתם מזל רע, היו בעוכריו של סבדור במיקרה זה. השאלה היא — מה היה חלקם גם בשאר הכשלונות בקאריירה שלו.

שנת 1963 עמדה במול תאונות לגבי סבדור. חודשים אחרי גורדין בתאונת הדרכים הקטלנית, אירעה תאונה אחרת — הפעם ברכבת-ישראל: שתי רכבות התנגשו ליד בית-יהושע. הפעם יצא מהעניין סבדור — שהיה אז מנהל הרכבת — בי הרבה פחות מזל: בעקבות התאונה, מוני תה עלידי שרי-התחבורה דאו, ישראל ברי יהודה, ועדת-חקירה. היא קבעה כי נמצאו ליקויים רבים בניהול ותיאום זמני הרכבות, וכן היו חסרות ברכבת הוראות בטיחות גאומיות. ציין הדין-וחשבון של החעדה: "אף באותם ענייני-בטיחות בהם הוציא הוראות-ניהול, לא היה מעקב מספיק אחרי ביצוען בכל הקפדנות הדרושה בעניינים הקשורים בסכנה לחיי-אדם." החעדה הדגי שה במיוחד כי האחריות מוטלת ישירות על הנהלת הרכבת ואין לעבור על כך ב שתיקה. השר ברי-יהודה אישר את מסקנות החעדה — כולל את המלצתה לנזוף בי הנהלת הרכבת.

הפסדים ופירוק. בעקבות נזיפתו של השר, התפטר סבדור. ממשרתו הרמה כי מנהל הרכבת — ולאחר שקודם לכן היה סגן-אלוף בצבא, שירת שנים רבות כי מפקד בית-ספר למינהלה בצבא — עבר עתה להיות מנהלה של חברה לבנייה בשם ערד, חברת-בת של רסקו.

המזל לא שיחק לו גם כאן. זמן קצר אחרי שמונה כמנהל, החליטה רסקו לפרק את החברה, עקב הפסדי הרבים. סבדור עזב את משרתו שם זמן קצר לפני הי התפוצצות.

מכאן עבר למישרה צנועה, כמנהל בי חברה ליצוא פרייהדר, ומשם — למישרת מנהל בחברה קטנה יותר — בה הוא עובד היום.

אחרי זה — לראשות העיר? בתחום הפוליטי לא בלט סבדור מעולם. היה זה המצב הנושא בגח"ל, שחיפשו איוו אישיות בולטת כלשהי, שהוניק אותו ל ראשות הרשימה לעיריית חלי-אביב.

בתחילה קיוו אנשי גח"ל לגייס לרשימתם את האלוף עזר וייצמן, אחרי כן — את האלוף אריק שרון. כידוע, לא יצא שום דבר מתוכניות אלה.

לרוע המזל, החלו באותו זמן תככים בסניף חלי-אביב של המפלגה מסביב לי שמחה ארליך, המועמד הטבעי לראשות העיר מטעם גח"ל. פלג חרות בגוש — בניגוד לכל ההסכמים — הכריז שאינו מסכים למועמדותו של ארליך לראשות העיר, תבע מועמד משלו.

בעקבות התפתחויות אלו, נולד הצורך למצוא באופן דחוף מישהו אחר, עליו יסכימו כל הצדדים. סבדור היה השם היחיד שגח"ל הצליח למצוא: הוא שירת בכריגי דה בזמן הכרטיס, אחר-יכן בפלמ"ח ובי צה"ל. אמנם בקרבות ממש לא השתתף מימיה, אך בכל זאת, כנראה בגלל עברו הצבאי, נמצא כשר להיות המועמד המתאים ביותר.

סבדור מצידו, קפץ מייד על המציאה. הוא עשה זאת למרות העובדה שאינו מתמצא כלל בבעיות העיר, כפי שהודה בי ראיון עם כתב הארץ.

פיצוץ 5 בתי-אגורים

חיפה

המשת ממענייה-החכה, שהתפוצצו תוך 24 שעות מתחת לחמישה בתי מגורים בחיפה, גרמו למותם של שני אזרחים, גבר ואשה, ולפציעתם של עשרות נוספים, סימנו שלב חדש בטירור הערבי.

לא היתה זו הפעם הראשונה שארגוני החבלה הערבים בוחרים כיעדם מטרות אורחיות מובהקות. אולם בעבר היו מטרות אלו בעיקר מקומות צבוריים — מהשוק במחנה יהודה דרך השופר-סל בירושלים ועד לקפטריה של האוניברסיטה העברית.

לא היתה זו גם הפעם הראשונה שארגוני

הבית הרי"ת-שפרינצק רחוב צ" את אירופה בקריית-שפרינצק בחיפה, בית דרקוטתי שנפגע, בו הצליחו להציל תינוק.

נוה-שאון בבניין זה החלה שרשרת הפיצוצים שי החרידה את חיפה. כאן גם נהרג הקורבן הראשון — חיים מינקוביץ, בן 55.

הטירור מתכלים לתושבים שלווים הישנים בכתיבהם. עוד לפני מלחמת ששת הימים, היו בתיהם של מתישבים ביישובי ספר מועדיים למעשי חבלה כאלה. אולם היתה זו הפעם הראשונה ששורת בתי מגורים, בלב עיר שאיננה עיר גבול,